

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

L. 731 / 5-02. 2024.

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind modificarea și completarea art. 36 din Legea nr. 46 din 2008 privind Codul Silvic*, inițiată de domnul deputat Adrian Miroslav Merka și un grup de parlamentari aparținând Minorităților Naționale (**Bp.635/2023**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 36 din *Legea nr. 46/2008 - Codul Silvic, republicată, cu modificările ulterioare*, prin instituirea unei noi excepții de la prevederile art. 35 din același act normativ, în sensul permiterii reducerii suprafeței fondului forestier național prin scoaterea definitivă a terenurilor ce au fost deținute de persoane care au fost depozitate de acestea prin acte normative ulterioare anului 1944 și cu privire la care au intervenit în mod abuziv modificări în ceea ce privește categoria de folosință, devenind terenuri care servesc nevoilor de cultură – pepiniere. În acest caz, conform inițiativei legislative, după reconstituirea dreptului de proprietate asupra acestor categorii de

terenuri, proprietarii pot solicita revenirea la categoria de folosință agricolă avută inițial și scoaterea definitivă din fondul forestier național, fără compensare și fără plata altor obligații bănești.

II. Observații

1. Precizăm că, potrivit dispozițiilor art. 35 alin. (1) din *Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, terenurile proprietatea statului sunt acele suprafețe intrate în patrimoniul său în conformitate cu prevederile legale existente până la 1 ianuarie 1990 și înregistrate ca atare în sistemul de evidență al cadastrului funciar general și în amenajamentele silvice.

De asemenea, potrivit art. 2 lit. b) din *Legea nr. 18/1991*, în funcție de destinație, terenurile sunt:

„b) terenuri cu destinație forestieră, și anume: terenurile împădurite sau cele care servesc nevoilor de cultură, producție ori administrare silvică, terenurile destinate împăduririlor și cele neproductive - stâncării, abrupturi, bolovănișuri, râpe, ravene, torenți -, dacă sunt cuprinse în amenajamentele silvice”.

Art. 29¹ din *Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, prevede:

”(1) Pentru cazurile în care o persoană fizică sau juridică solicită cu înscrisuri reconstituirea dreptului de proprietate pe vechiul amplasament, pentru o suprafață de teren cu destinație agricolă pe care în prezent se află vegetație forestieră cuprinsă în fondul forestier național, se va acorda, la cerere, teren agricol sau pădure.

(2) În situațiile în care o persoană fizică sau juridică solicită cu acte doveditoare reconstituirea dreptului de proprietate pe vechiul amplasament, pentru o suprafață de teren forestier pe care în prezent este teren cu destinație agricolă, se va acorda, la cerere, pădure sau teren agricol.

(3) În situațiile în care suprafețele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt insuficiente se vor acorda despăgubiri, în condițiile legii”.

Precizăm că aspectele privind identificarea și stabilirea destinației, precum și categoriile de folosință a terenurilor forestiere retrocedate, au fost deja reglementate de către *Legea fondului funciar nr. 18/1991*, motiv pentru care soluția propusă ar conduce la un precedent periculos, respectiv posibilitatea scoaterii definitive a unor terenuri din fondul forestier național, fără compensare și fără plata obligațiilor bănești.

Menționăm că, prin pronunțarea *Deciziei nr. 602/20.05.2008*, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de Comisia locală de fond funciar Sălătrucu din comuna Sălătrucu, județul Argeș, în Dosarul nr. 2119/216/2006 al Tribunalului Argeș – Secția civilă și a decis că *”prevederile art. 31 alin. (3), (4), (7), (8) și (9) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, sunt neconstituționale”*.

Astfel, a fost declarată neconstituțională reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor pe care sunt amplasate construcții, inclusiv cele de corectare a torenților, drumuri forestiere, sedii de cantoane silvice, cabane de vânătoare, pepinierele și altele.

2. Apreciem că instituirea unei excepții de la principiul enunțat în art. 35 din *Legea nr. 46/2008* poate intra în contradicție și cu dispozițiile din *Legea fundamentală* prin prisma dispozițiilor art. 35 care consacră obligația statului de a asigura cadrul legislativ adecvat exercitării dreptului fundamental la un mediu sănătos, cât și a dispozițiilor art. 135 alin. (2) lit. e) – care impun statului obligația de refacere și ocrotire a mediului înconjurător.

3. Precizăm că, potrivit prevederilor art. 61 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, *„prevederile modificate care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus modificării ori completării, asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea normală a articolelor”*.

Apreciem că norma preconizată nu se integrează în cuprinsul art. 36 din *Legea nr. 46/2008* care reglementează exclusiv ipoteze în care diminuarea fondului forestier național este justificată de necesitatea realizării unor obiective de interes național. Or, norma preconizată prin prezenta inițiativă nu poate fi asimilată unui asemenea scop.

4. Considerăm că sintagma „*au intervenit în mod abuziv modificări în ceea ce privește categoria de folosință*” este echivocă, aspect ce ar fi de natură a genera interpretări multiple și divergente ale normei preconizate.

5. Sub aspectul naturii intervenției ce urmează a fi realizată asupra *Legii nr. 46/2008*, apreciem că aceasta are natura unei completări a actului normativ, astfel că se impunea eliminarea din titlu a referirii la modificarea legii. De asemenea, ar fi fost necesar a se avea în vedere identificarea corectă a titlului legii asupra căreia se intervine.

6. În considerarea prevederilor art. 46 alin. (6) din *Legea nr. 24/2000* ar fi fost necesară revizuirea formulei de atestare a autenticității regăsită la finalul actului normativ analizat astfel încât să rezulte cu claritate respectarea procedurii de adoptare a actului normativ.

7. Apreciem că, în măsura în care soluțiile propuse ar afecta eventualele raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări, considerăm că ar fi fost necesară și introducerea unor norme tranzitorii cu privire la respectivele raporturi sau situații juridice, în conformitate cu prevederile art. 26 din *Legea nr. 24/2000*.

8. Semnalăm că propunerea este susceptibilă a prezenta vicii de neconstituționalitate și prin prisma prevederilor art. 1 alin. (5) din *Constituție* și a exigențelor de calitate pe care legea trebuie să le întrunească. Exigențele de calitate a legii prevăzute de art. 1 alin. (5) din *Constituție* impun ca aceasta să întrunească trei cerințe de calitate, precizie și previzibilitate.

Curtea Constituțională a statuat că respectarea legilor este obligatorie, însă nu se poate pretinde unui subiect de drept să respecte o lege care nu este

clară, precisă și previzibilă, întrucât acesta nu își poate adapta conduita ipotezei normative a legii. Detaliind cele trei exigențe, Curtea a precizat că cerința de claritate vizează caracterul neechivoc al reglementării, cea de precizie se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea privește scopul și consecințele pe care le antrenează.

Menționăm că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a arătat că prin reglementarea normelor referitoare la tehnica legislativă legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, *„respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară”, iar „nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii”*.

9. Cu privire la *Expunerea de motive*, apreciem că aceasta nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare prevăzută de art. 31 din *Legea nr. 24/2000*¹.

Instrumentul de prezentare și motivare a inițiativei legislative trebuie să cuprindă *„cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare; principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi; concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice; referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect”*, soluția propusă fiind deja reglementată de legislația în vigoare.

Considerăm că nu sunt prezentate clar cerințele care reclamă intervenția normativă și neconcordanțele reglementării în vigoare, implicațiile pe care

¹ Semnalăm că absența motivării soluțiilor legislative preconizate este de natură să încalce prevederile art. 1 din Constituție prin raportare la prevederile art. 30-32 din *Legea nr. 24/2000*, aspect constatat în mai multe decizii ale Curții Constituționale. Astfel, în Decizia nr. 682/2012, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 6 din *Legea nr. 24/2000* instituie obligația fundamentării actelor normative și că lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, pentru motivele arătate, încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit cărora *„în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”*.

noua reglementare le are asupra legislației în vigoare, precum și măsurile de implementare.

În acest sens, arătăm că în ceea ce privește incidența normelor de tehnică legislativă în controlul de constituționalitate, instanța constituțională a reținut că, *"deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, Curtea constată că prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare"* (Decizia nr. 681 din 27 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 12 iulie 2012).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative**

Cu stimă.

Ion-Marcu CIOLACU
PREMIER-MINISTRU

Domnului senator Nicolae-Ionel CIUCĂ
Președintele Senatului